

תת"ע 4816/03/18 - מדינת ישראל נגד דורון גינר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4816-03-18 מדינת ישראל נ' גינר
תיק חיצוני: 90510377303

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	דורון גינר

החלטה

בפניי בקשה לביטול כתב האישום, מחמת התיישנות, זאת בהתאם לסעיף 239 א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב 1982 (להלן: "**חסד"פ**").

1. על פי כתב האישום נהג הנאשם ביום 19.10.17 בציר בגין בירושלים במהירות של 126 קמ"ש במקום בו המהירות המותרת במקום הינה 80 קמ"ש. המדובר בעבירת תעבורה המבוססת על צילום העבירה, ובהתאם יוחסה לו עבירה בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה.
2. ביום 11.4.18 נדון הנאשם בהעדו ובהתאם לאישור המסירה שבתיק, לפסילה למשך 21 יום, פסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך שלוש שנים וקנס בסך 1000 ₪.
3. ביום 19.6.18 הוריתי לבקשת הנאשם על ביטולו של פס"ד, לאחר שקיבלתי את טיעוניו בדבר פגמים הקיימים באישור המסירה על בסיסו נדון בהעדר.

תמצית טיעוני הצדדים:

4. בדיון שהתקיים ביום 19.11.18 העלה הנאשם באמצעות בא כוחו טענת התיישנות, על פיה, המשיבה לא המציאה לו את דבר הדואר הרשום תוך פרק הזמן הקבוע בסעיף 225 א לחסד"פ. הנאשם הוסיף וטען, כי בנסיבות בהן קיבל בית המשפט את הבקשה לביטול פס"ד מן הטעם שחזקת המסירה נסתרה, הרי שיש לאמץ טעם זה גם בהקשר לבקשה זו, ולקבוע כי חלף המועד שנקבע בחוק להגשת האישום כנגדו.

5. המאשימה מתנגדת לבקשה ומציינת, כי מבירור שערכה מול "דואר ישראל" לא עומדת לנאשם טענת התיישנות מאחר ולא חלפו ארבעה חודשים בהתאם להוראת החוק, שכן העבירה המיוחסת לנאשם בוצעה ביום 19.10.17 ודבר הדואר נשלח לכתובתו המעודכנת עוד ביום 9.11.17. המאשימה הוסיפה, כי ביום 27.11.17 הושארה לנאשם הודעה כי פריט הדואר יועבר למסירה ביחידת הדואר שכן הוא לא היה בביתו בעת שמערך ביקור בכתובתו, וביום 21.12.17 חזר דבר הדואר בסטטוס "לא נדרש". באשר לטעון ההגנה בדבר הפגם הקיים באישור המסירה בהיותו נעדר פרטים מהותיים ציינה המאשימה, כי לדבר אין משמעות וניתן לקבל מדואר ישראל את שמו של הדוור התאריך בו ביקר במקום, וככל שיש בכך צורך אף לזמנו לבית המשפט ולחקור אותו על כך. במכלול הדברים ביקשה המאשימה לדחות את הבקשה.

6. ביום 27.11.18 נשלחה הודעת הבהרה במסגרתה שבה ההגנה על טיעוניה והוסיפה, כי אותם אישורים אליהן מפנה המאשימה מאתר דואר ישראל הינם לידיעה בלבד ולא ניתן להסתמך עליהם. נוסף לכך, ובניגוד לנטען לתגובה לא צורפו אותם אישורים וגם מסיבה זו לא ניתן להתבסס עליהם.

דין:

7. וזו לשונו של סעיף 225 א לחסד"פ:

"הייתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 א או 27 א1 לפקודה האמורה. לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן: (1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה למעט רכב כאמור בפסקה (2)."

8. בעניין זה יש להפנות גם להוראת סעיף 44 א' בתקנות סדר הדין הפלילי שם נקבעה חזקת המסירה וזו לשונה:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או הזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל"

9. כאמור, לטענת ההגנה אישור המסירה הקיים בתיק אינו מוכיח את דבר המסירה ואינו ממלא אחר הוראות החוק והפסיקה. בעניין זה הפנתה ההגנה למספר החלטות שניתנו ביחס לצורך להציג אישור מסירה מלא ואין די בהצגת אישור מסירה חסר, הנעדר פרטים מהותיים בדבר תאריך המשלוח, שם הדוור, חתימתו, והמועד בו נעשה ניסיון מסירה. (ראו: עפ"ת 11777-05-18 סח'ניני נגד מדינת ישראל (מיום 20.5.18) תת"ע 5906-03-18 8510-04-16 מדינת ישראל נגד גורשמוב דיאנה (מיום 28.11.16) תת"ע 5906-02 מדינת ישראל נגד מלכה יניב (מיום 23.4.18)). במצב דברים זה מוסיפה ההגנה, לא עלה בידי המאשימה להציג אישור מסירה, והנטל לא עבר לידיה של הנאשם, כך שטענת

ההתיישנות תקפה. בחינת האישור מעלה כי מדובר באישור נעדר כל פרט מהותי. הטופס אינו מציין את שמו של הדוור חתימתו, ואין ציון פרטים אודות תאריך הביקור שנעשה במקום. במובן זה מדובר בטופס ריק לחלוטין ואף ציון פרטי אי המסירה לא נעשה במקום המיועד לכך, על גבי הטופס עצמו. שרשרת פגמים זו מעוררת ספק בנכונותה של המסירה, ויש בה כדי להביא לסתירתה של החזקה.

10. פגמים אלו פוגעים ביכולתו של נאשם להתגונן ולנסות להפריך את הנטל ככל וקיימים לו נימוקים משכנעים לסתירת החזקה, שכן לא ניתן לדעת מתי הונחה ההודעה בביתו או בסניף הדואר אליו הוא שייך. בכך נמנעת ממנו האפשרות לטעון לעילות ביטול מוצדקות, ככל וקיימות כאלו. (ראו לדוגמה: רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם (מיום 25.3.18), ועניין סח'ניני שהוזכר לעיל).

11. בטרם סיכום ראיתי לציין, כי אין די בהפניית הנאשם, בהתאם לתגובת המאשימה, לאתר "דואר ישראל" שם יוכל הוא בנקל, כך לדבריה, לקבל את פרטי הדוור ומועד הביקור בכתובתו של הנאשם, וככל שיהיה בכך צורך לחקור אותו על המסירה שביצע. על המאשימה להציג תחילה ראיה פוזיטיבית שיש בה כדי לבסס את החזקה, ומשלא עשתה כן לא עבר הנטל אל הנאשם לנסות להפריכה. בכל מקרה ובענייננו, לא הוצגו אותם אישורים אליהם מתייחסת התגובה, ובנסיבות אלו איני נדרש לדון בכך.

12. במכלול הדברים אני קובע כי טענת ההתיישנות חלה במקרה זה ובהתאם מורה על ביטול האישום.

זכות ערעור כחוק.

**ניתנה היום, י"ב טבת תשע"ט, 20 דצמבר, בנוכחות
הצדדים.**